

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Leonardi Lessii E Societate Iesv Theologi. In D.
Thomam De Beatitudine. De Actibus Humanis. De
Incarnatione Verbi. De Sacramentis Et Censuris.
Prælectiones Theologicae Posthumæ**

Lessius, Leonardus

Lovanii, 1645

Cap. 4. De absolute à suspensione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72898)

9. Ab adm-
nistratio-
ne tempo-
rali & spi-
rituali.

stratione temporali & spirituali. Administratio tem-
poralis est, qua quis potest agere in iudicio de iuri-
bus & possessionibus beneficij. Administratio spiri-
tualis, qua administrantur alijs Sacramenta, vel
exercetur iurisdictio. Vnde qui sic suspensus est,
potest celebrare Missam, non tamen potest alicui
subministrare Sacramentum.

10. A colla-
tione Sa-
cramento-
rum.

Decimus: A collatione Sacramentorum: nem-
pe, quæ fit tanquam ex officio. Vnde si solemniter
baptizet, qui sic suspensus est, fit irregularis, non
autem si absque solemnitate. Item si aliquod aliud
Sacramentum conferat. Nam cætera omnia cen-
sentur conferri ex officio, seu cum solemnitate.

11. Ab in-
gressu Ec-
clesiæ.

Vndecimus modus: Quo quis suspenditur ab
ingressu Ecclesiæ. Hic prohibetur Primò: Exer-
citiu[m] solemne cuiusvis Ordinis intra Ecclesiam,
ita vt si intra eam celebret, vel absoluat, cantet
Epistolam, &c. fiat irregularis. Extra tamen Ec-
clesiã, v.g. in Oratorio priuato, potest celebrare,
& alios actus Ordinum subire, iuxta communem
sententiã; quia Canõ solũ loquitur de Ecclesiã.
Secundò: Prohibetur ei, ne audiat diuina Officia
in Ecclesia. Extra tempus tamẽ diuini Officij po-
test orare in Ecclesiã, & percipere Sacramentum
Pœnitentiæ, & Eucharistiã. Tertiò: Prohibetur
Ecclesiastica sepultura, tam in cœmeterio, quàm
in Ecclesia.

CAPVT III.

Quibus modis suspensio ipsa suspē-
datur, seu, impediatur, ita vt
effectum non habeat?

11. Quid sit
censuram
suspendi.

Notandum est: Censuram suspendi, quando
remanente ipsius censuræ substantiã effectus
eius ad tempus impeditur, sic vt si quis tunc cele-
bret, neque irregularis fiat, neque peccet.

Respondeo & Dico Primò: Appellatio, quæ
præcedit sententiã suspensionis, communiter ir-
ritam & nullam reddit ipsam suspensionem. Ratio
est: quia legitima appellatio auferit Iudici potesta-
tem vlteriùs procededi; idque ex iuris dispositio-
ne: vt patet ex Cap. Ad hac, de Appellationibus.

Appellatio
præcedens
non semper
suspendit
sequentem
sententiã.

Dixi, communiter; quia appellatio non semper irri-
tat sententiã sequentem; nempe quando iudici
conceditur, vel iure, vel speciali mandato, vt pro-
cedat non obstante, vel, postposita omni appellatione; vt
sepẽ videre est in Concilio Trident. Item quando
appellatio non est probabilis: vt patet Cap. Ad no-
stram, de Appellationibus, vbi dicitur; Remedium
appellatiõis, quod iure introductum est ad subleuandos
innocios, non debere in patrocinium improborum conuerti.

Dico Secundò: Appellatio post sententiã ali-
quando suspendit, aliquando non suspendit cen-
suram suspensionis.

12. Appellatio
subsequens
subinde
suspendit
censuram,
subinde no.

Non suspendit, quãdo censura suspensionis erat
ab ingressu Ecclesiæ, vel à diuinis officijs; vt ha-
betur Cap. Is cui, de Sententiã excommunicatio-
nis in 6. Præterea nullam suspendit censuram sus-
pensionis, quæ est in materia merè spirituali; vt ibi-
dẽ docet Glossa communiter recepta. Ratio esse
potest; quia officia illa spiritualia quotidie ferè ob-
euntur; vnde par erat, vt censura, quæ illa prohi-
bentur, statim vim suam haberet, nec posset per
appellationem superuenientem impediri. Confir-
matur: quia alioqui vix vnquam posset ad senten-
tiã executionem perueniri.

Suspendit autẽ Appellatio superueniens ipsam
censuram suspensionis, quãdo censura vel satur in
materia merè temporali; vt, si suspensus sis per iu-
dicẽ à fructibus beneficij, & appelles post senten-
tiã, poteris fructus percipere. Pari modo si sis
suspensus à beneficio: nam suspensio à beneficio
non suspendit à titulo, qui est spiritualis, sed à fru-
ctibus, qui sunt res temporalis. Vnde talis suspen-
sio nõ censetur esse à re spiritali, sed à temporali,
vel mixtã, quæ non comprehenditur Cap. Is cui.
Ita docet Innocentius Cap. Ad hac, & Panormi-
tanus ibidẽ. Pari modo suspensio à Pontificali bus
suspenditur per appellationem sequentem, iuxta
Panormitanum supra; quod est probabile, nam
hæc suspensio est mixta.

Dico Tertiò: Auctoritate iudicis suspendi po-
test nõ solũm cẽsura interdicti personalis ob cul-
pam propriã lata, sed etiam censura suspensionis.
Colligitur ex Cap. Dilectus, de Appellationibus.

13. Auctoritas
Iudicis sus-
pendi cen-
suram sus-
pensionis.

Vbi Nota: Si interim, dum ita suspensa est cen-
sura per iudicem ad tempus, appellationem insti-
tuas, suspendes vlteriùs ipsam suspensionem. Patet
ex Cap. allato: v.g. Petrus suspensus est ab Ordina-
rio à diuinis officijs, vel ab Ordine Sacerdotij;
postea Ordinarius ob aliquã causam suspendit ad
triduum hanc censuram, concessã potestate, vt in-
terim possit celebrare; si Petrus intra illud triduum
appellet ad Pontificem, vel Legatum, ostensus
suspensionem esse inualidam, manebit illa censura
etiam post triduum suspensa, ita vt possit celebrare,
donec causa fuerit per superiorem definita. Ratio
est: quia quando hæc appellatio fuit facta, censura
nõ habebat suum vigorem, sed erat suspensa; vnde
appellatio in eã potuit vim habere: sicut si quis
sub conditione esset suspensus, vel excommunicatus,
ante conditionis impletionem, censura non
haberet suum effectũ, vnde posset tunc appellare:
secũs est, quando conditio iam est impleta.

Interim
appellare
potest.

CAPVT IV.

De Absolutione à suspensione.

DVBIVM I.

Quomodo tollatur suspensio.

Respondeo: Quasdam per se desinere sine vlla
absolutione: vt quæ constitutæ sunt ad ter-
minum certi temporis, vel ad certam actionem, vel
actionis cessationem. Tales sunt, quæ ponuntur
ad mensem, ad annum: itẽ, donec satisfaciat, donec pœ-
niteat, donec concubinam relinquat, &c. Alias vero
tollit per absolutionem superioris, vel delegati.

14

DVBIVM II.

Quis possit absoluerẽ à suspensione.

Dico Primò: Si suspensio posita sit à iure ad
certũ tempus, vel donec satisfaciat, aut pœniteat,
nemo præter Papã potest ab eã ante tempus præ-
scriptum absoluerẽ. Ratio est, quia hoc esset dis-
pensare in iure. Ius enim vult hunc ad illud tem-
pus esse suspensum. Ita Glossa in Cap. Cupientes,
de Electione, in 6. §. Ceterum, Siluester Verbo
Suspensio, num. 8.

15. Suspendit
à iure ad
certum
tempus, ne-
mo absol-
uat præter
Papam.

Aduerte tamen, si talis suspensio esset occulta,
posset tolli per Episcopum ex concessu Concilij
Tridentini sess. 24. c. 6. vbi Episcopis dat facultatem dis-

Excipe ca-
sum.

tem dispensandi in omnibus irregularitatibus & suspensionibus ex delicto occulto provenientibus, neque vllas excipit. Tunc autem censetur dispensare in iure ex potestate legislatoris ipsi concessa: nam Concilium est approbatum à Papâ.

16
Suspendum
in iure sim-
pliciter, ab-
soluat Epi-
scopus.

Dico Secundo: Omnis suspensio simpliciter, seu sine determinatione temporis, ob delictum in iure lata, potest tolli ab Episcopo, nisi sit expressè referuata. Est contra Nauarrum n. 162. sed est cõmunior sententia Doctorum, vt fatetur Panormitanus in cap. 2. De solutionibus. Idem dicit Glossa in Cap. At si Clerici, de Iudicijs. Ratio est: Nam hoc ipso, quo non est referuata, censetur concessa; sicut patet in excommunicationibus: est enim eadem ratio, cum vtraque sit censura.

Excipe
solum.

Aduerte tamen, si suspensio ita sit lata à iure, vt conditor Canonis significet expressè, velle se in pœnam delicti illam esse perpetuâ, vel sine spe

venia, non posse tolli per Episcopum, sed per solum Pontificem. Excipe tamen eam, quæ orta est ex delicto occulto, & nondum ad forum contentiosum deducto, à qua potest Episcopus absolueri iuxta Concilium Tridentinum.

Dico Tertio: Suspendio lata ab homine in particulari contra aliquem, non potest tolli, nisi ab eo, qui eam infixit, vel eius successore, vel superiore. Patet ex Cap. Pastoralis, de Officio Ordinarij. Ratio est: quia alioquin disciplina & iurisdic-tio Ecclesiastica perturbaretur.

17
Suspendum
ab homine
absoluat
suspendens
&c.

Notandum pro conclusione huius materia: etsi in absolute non requirantur necessariò certà verba; ordinariè tamen his vtendum est: *Ab-soluo te à vinculo suspensionis, quam incurristi ob talem causam, & restituo te executioni tuorū Ordinum, vel tui officij: In nomine Patris, & Filij, & Spiritus S. Amen.* Vide Siluestrum num. 8.

Forma ab-
soluendi à
Suspendio-
ne.

D E

INTERDICTO.

Dividitur hæc materia in quinque Capita. Primum, *Quid sit Interdictum & quotuplex.* Secundum, *De effectibus Interdicti qui, & quot sint.* Tertium, *De potestate Interdicti, eiusque obligatione.* Quartum, *De penis violantium Interdictum.* Quintum, *De Absolutione & suspensione Interdicti.*

CAPVT I.

Quid sit Interdictum, & quotuplex?

DVBIVM I.

Quid sit Interdictum, & quomodo diuidatur?

1
Differentia
Interdicti
ab excommu-
nicatio-
ne & Sus-
pensione.

Respondeo Primò: *Interdictum est censura Ecclesiastica, quæ absolute prohibentur certa Sacramenta, officia diuina, & Ecclesiastica sepultura.* Differt autem multis modis ab Excommunicatione & Suspensione: nam non solum Clerici interdiciuntur; sed etiam Laici; nec solum nocentes, sed etiam innocentes; nec solum personæ, sed etiã loca.

2
Diuisio in
locale, &
Personale.

Respondeo Secundo: *Interdictum generatim accipitur, aliud est Locale, aliud Personale, aliud Mixtū.* Differunt autem, quòd in *Interdicto locali*, illi omnes, qui nõ fuerint causa Interdicti, possint alibi audire diuina, suscipere Sacramenta, & sepeliri. In *Personali* autem nusquã possunt, vt patet Cap. *Si sententia*, de Sententia excommunicationis in 6. Clerici tamen, qui cum cæteris non sunt interdicti causa, possunt in *Interdicto Personali* in illis locis diuina officia obire coram omnibus non interdictis, vt docet Couarruias in Cap. *Alma*, p. 2. §. 1. n. 7. nempe ianuis clausis, vt notat Siluester.

Locale Ge-
nemale.

Dico Tertio: *Interdictum locale*, subdiuiditur in *Generale*, & *Particulare*. *Generale interdictum loci est*, quo interdicitur aliquis locus continens plura loca alia. Et tunc in nullo illorum licet diuina officia celebrare; vt quando interdicitur regnum, prouincia, diocesis, ciuitas, vel etiam parochia (etsi in hoc postremo Couarruias §. 1. num. 5. contrarium sentiat.) Nam parocia etiam alia loca sub se continere potest.

Locale par-
ticulare.

Particulare interdictum loci est, quo interdicitur locus aliquis particularis non continens in se plu-

ra loca sacra & profana: vt quando interdicitur aliqua Ecclesia; tunc enim solum interdicitur ipsamet, & Cœmeterium contiguum: vt patet ex Cap. *Si ciuitas*, de Sententia excommunicationis in 6. quare tunc extra illam licet celebrare.

Circa interdictū generale loci, Aduerte: Dum interdicitur ciuitas, censerit etiam suburbia interdicti, etiam si forte essent alterius diocesis. Ratio est: Nam sine illis sententia illa interdicti esset frustratoria: posset enim populus facillè adire suburbia, ibique diuina audire. Patet ex Capitulo *Si ciuitas*. Dices, In penis est stricta interpretatio adhibenda: ergo. Respondeo: Id verum esse, quando alioquin sententia non redditur frustratoria. Vide Couar. supra num. 8.

Sab inter-
dicto ciui-
tatis etiam
sunt Sub-
urbia, etsi
alterius
diocesis.

Dico Quarto: *Interdictum Personale*, similiter diuiditur in *Generale*, & *Speciale*. *Generale est*, quo interdicitur integer populus, vel vniuersitas hominum, vel collegium: & tunc si quis desinat esse de illo cœtu, desinit esse interdictus, modò causam interdicto non dederit. Ratio est: Quia tale interdictum per se primò afficit communitatem: vnde si quis incipiat esse pars illius communitatis, incipit esse interdictus.

Personale
Generale.

Notandum: *Interdicto populi*, non contineri infantes & amentes, contra Nauarrum nu. 168. Ita Couarruias 2. p. §. 4. n. 3. Ratio est, quia sunt incapaces præceptorum Ecclesiasticorum, sicut & ciuiliū; & si intersint diuinis, actus eorum non est humanus. Continentur tamen *Interdicto loci*, sic vt non possint sepeliri in loco interdicto. Similiter, *Interdicto populi*, non continentur Clerici; nec interdicto Clericorum continetur populus; imò nec regularis, teste Angelo, *Interdictum* §. 4. & Siluestro *Interdictum* 2. §. 17. Ratio est, Quia in odiosis nomine Clericorum non veniunt Regulares, etiam si tantum Nouitij sint.

Interdicto
populi nõ
continentur
infantes nec
Clerici.

Particulare, seu speciale Interdictum persone est, quo censentur interdicti omnes illi, qui dederunt interdicto causam, quamuis generale fuerit. Deinde, quo interdicitur aliqua familia, vel aliqui nominatim, expresso nomine vel officio. Isti cum per se primò afficiantur censurâ, ubique sunt interdicti, etiam si desinant esse de illa cõmunitate.

Personale
particulare